

DOBROGEA JUNĂ

POLITICĂ - ECONOMICĂ - CULTURALĂ - ZILNICĂ

Director-Proprietar
CONST. N. SARRY

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului Constanța sub No. 37 din Mai 1938

Abonamentul cu supliment cultural un an 800 lei — 6 luni 500 lei — Pentru Autorități și Instituții lei 2000

TELEFON No. 13.43

Redacția și Administrația:
CONSTANȚA, str. Scalet Vărnăv 7 - 27

An vechiu, an nou

Pe un drum de țară ce venia din cetatea Tomisului, pare-mi-se că în noaptea aceasta de început de an nou, am întâlnit undeva un bătrân, gârbovit de ani și dureri, ce-și ducea, cu amărăciune, sacul pe umeri și în mână stângă un toaig. Pare-mi-se că bătrânul era alb foarte în piele și la vorbă pe cât de șfret pe atât de scump.

— Unde mergi bătrâne, prin noaptea aceasta când se schimbă vremurile?

M'a privit mirat de parcă nu ne-am fi întâlnit nici o dată cu toate că ne vorbiam într'un an de zile, zi de zi.

— Păi, unde să mergi? Unde-oi vedea și eu cu ochii.

— Dar ochii tăi mai vad și acum tot atât de bine ca și alta dată?

S'a oprit în loc și m'a privit tot mai nedumerit. Simțeam că o durere, o mare durere, îl apăsă. S'a așezat pe o bancă lângă o fântână și, răzîmându-și bărbia pe umărul toaigului, mi-a spus:

— Ține-te, care mă oprești înainte de sfârșit. Nu de mult am fost și eu foarte tânăr. Totuși pare că este atât de mult de atunci. Parcă a fost ieri dar parcă niciodată. Acum, nu mai sunt bun de nimic. Mă doare trupul, mă doare sufletul, ochii, mâinile, mintea... Am făcut atâta bine și atâta rău. Dar parcă mai multe rele... Dar acum mi s'a apropiat sfârșitul. Știam că o să vină. Fugeam de el, dar el se apropia tot mai mult de mine, cu ochii tot mai lucitori, cu mâinile tot mai fierbinți... Și m'a ajuns că-l simți pe undeva prin apropiere...

Ca un uliu bătrân încolțit de focuri de pușcă din toate direcțiile, moșneagul privea speriat la jurul lui. Apoi și-a adus mâna pe fruntea acoperită cu broboane de sudoare.

„Un feva îmi departe, ba-tea al doisprezecilea ceas de noapte. O scurtă tăfăire de lumină și pe acelaș drum pe undă pleca bătrânul venea în chiot un tânăr voinic, îmbrăcat în alb ca un Inger. S'a apropiat de noi și m'am simțit cald în suflet lângă el și privind zâmbetul lui de crin... Și-atunci pare-mi-se, am rămas uimit privind-l și dându-i mâna nu am observat cum bătrânul se sculase într'o sforțare, depe scaunul de lângă fântână și pe acelaș drum, pe unde venise tinerețea, plecase el.

Mai târziu când mi am adus aminte de el și am privit peste tot ca să-l gădesc, am privit ca prin vis, undeva mai departe, o nalucă ce se alinau tot mai mult în zărea de unde se ridica luna nouă...

— Dom' sergent, sculați. Luși de serviciu.

laca nouitate!

— Dar cât e ceasul?

— Douăsprezece fix. La mulți ani!

— Aha! De-amu e anul nou, Bine măi, dacă zici tu...

**Fă-te că nu ai urechi
Au zidurile destule**

**Câte zvonuri, atâtea servicii aduse
dusmanului.**

TĂCEREA E DE AUR
ȘI ZVONUL DUCĂ LA PUȘCARIE

CHESTIA ZILEI

Pentru un nou an

Trecuse încă un an. Un an mai mult, cu amintiri, bucurii și dureri în plus. Pe umeri s'au ridicat alte noi poveri și parcă toată lumea aceeași o vezi mergând fără țintă, cu ochii aplecați spre pământ, cu umerii slabi și încovoiați.

A trecut încă un an. O scurtă recapitulare: războiu, prefaceri totale, grijă față de țară a Conducătorului, victorii repute, fectori români jertfiți pe altarul Patriei.

Dar vremea trece și merge tot înainte, mai înainte. Pe mâine nu-l privește nici de ieri, nici de azi. El are ochii numai pentru viitor. Și merge mereu cu fruntea spre soare, cu buzele ca niște smocuri arse de căldură și în colțul lor fluturând ceva ce-l poți spune și zâmbet și râznet. Și pasul lui este mândru de parcă e picior de dac prin țara veacului. Pe coapse îi joacă săbiile scilpitoare, haina îi este numai din fire de aur, ochii sunt mai albaștri ca albastrul zilelor de Mai, mâinile-i sunt pe cât de albe pe atât de puternice de s'ar cutremura pământul de cumva și ar strânge pumnii.

Măine! Ce va fi mâine? Ce ne va aduce mâine? Cu ce bucurii suntem scriși noi în cartea veacului, ce mai furtuni se vor abate peste neamul nostru atât de bun și de răbdător? Și se ridică acest mâine înaintea frunților și minților noastre ca un imens semn de întrebare, ca un munte pe care vrem să-l înfruntăm cu frunțile noastre bătute de aiurea ploii, vânturi și aspre furtuni. Măine, și pieptul nostru se înalță sub lăureșul sângelui și inimile noastre tremură și buzele murmură rugăcini valache și glasurile noastre cântă cântece noi de biruință, cântecele unui neam nebiruit.

Măine!... Ingenuchiem. Sărutăm pământul. Nu plângem. Și iarăși ne rugăm.

GYNT

— O recentă dispozițiune ministerială împuternicește pe administratorii financiari să încaseze fără amendă impozitul proporțional de timbru pentru actele prezentate târziu la viză și pentru nedepunerea declarațiilor prevăzute de lege.

Acste impozite se vor percepe însă cu o majorare de 5 la sută din impozit, dacă bineînțeles nu s'au dresat acte de contravenție.

Crăciunul lângă Mare

de VASILE OPROVICIU

Al cincelea crăciun petrecut lângă mare. Al cincelea an de când am luat parte sufletește— și pe acest pământ dobrogean — la nașterea Marelui Prunc venit în lume pentru dreptatea pământului, răstignit și hulit, apoi, de acelaș pământ.

Nu știu ce farmec strecoară în sufletul acestei mare sărbătoare, dar clipele serilor de ajun sunt de neuitat, călându-și, sub asprimea vremii, mers șovăitor de viață.

Au trecut cinci ani... Seara de ajun iarăși scilipește în argintul albei fulgului și în zâmbetele fetelor cu buzele de smeură.

Parcă același inimă de totdeauna forțată pe străzi; parcă cu același veselie cumpărătorii trec grăbiți spre căminuri; parcă același copiii scribuliți de frig sărac îmbrăcați trupest, stau triști în colțuri de stradă, aceiași copii cu suielele de aur și lacrimile scilpitoare în argintul zâmbetelor din ajun.

Dar puține ori și la mare trecere de vreme vezi inimi care dăruiesc din modesta lor posibilitate celor ce nu au, câte un paltonaș, o haină, un ciorap. Aceștia înțeleg că marea sărbătoare nu se trăiește numai din cea a timpului de îmbulbare ci se petrece în rugăcini, în postire, în danii folositoare a-proapelui tău.

Au trecut cinci ani de parcă au fost ieri dar și, parcă, niciodată. Crăciunul iarăși vine cu toate bucuriile și tristețile lui. Se vor aprinde în toate casele celor avuți lumânări scumpe, depe brazii mari încărcăți cu podoabe, iar în casele celor săraci luminile se vor aprinde în inimi.

Cad din cer batiste albe...

...Incel fumurile nopții se înalțau depe pământ spre necunoscute zări lăsând loc liber dimineații de ajun, așteptată atât de mult de toate sufletele. Mai târziu cerul, până atunci senin, se umbrise dintr'o dată slobozînd parcă din niște l-menși saci fulgi albi de zăpadă...

Ningea... Ningea în ziua de ajun tot mai mult și tot mai alb. Fulgi se făceau tot mai mari, iar când să intre ziua în după amiază fulgi cădeau pe pământ mari și albi ca niște batiste... Parcă se întâlneau între ei și-și făceau reverențe, parcă Dumnezeu îi trimetea oamenilor în semn de urare de dorinți spre mai bine.

Ningea...

În cameră era cald și bine. Rezimată de pervazul ferestrei, ce-și deschide pleoapele spre mare, Ileana privea visătoare întinderile albastre de ape. Ochii Ileanei sunt tot de culoarea apelor mării: verzi nimbați de o ușoară scilpire albăstrie. Pletele-i blonde cad ușor, lenes pe umerii acoperiți de un val de mătase neagră. Privește undeva departe. Își aduce aminte de câteva clipe frumoase, de cealaltă și peste ape, peste jocul alb al batistelor ce fluturau prin aer apare chipul lui, a marinarului plecat departe de pământ chiar în seara aceasta stântă de ajun. Și chipul vine tot mai aproape, cu ochii tot mai pătrunzători, mai fierbinți. Mână Ileanei este albă ca și fulgii din afara ferestrelor. O ridică încet și cald, mângâind imaginea ce venea tot mai aproape. Dar visul ține puțin, ca orice vis, ca orice iluzie. Chipul dispare tot pe atât de repede ca și când a venit.

Ileana a rămas iar singură și mai singură. Mână plutește tot prin aer, cade apoi moale și albă în jos.

Ningea...

Fulgi care tot mai mari și mai albi. Mari ca niște batiste... înăuntru era cald și bine. Ileana plângea. El era plecat departe pe ape cu gândul numai la Ileana și țara sa. Și Ileana este îmbrăcată în negru. Oare nu-i semn rău aceste? Negrul este culoarea morții. Ochii albaștri s'au acoperit de lacrimi. Nu, nu se poate să moară el! Ea de ce ar mai trăi?

Ningea...

Dece nu ai deschis, Ileana, ferestra spre mare și să îl luat o batistă albă care să se imprime cu lacrimile ochilor tăi atât de frumoși?...

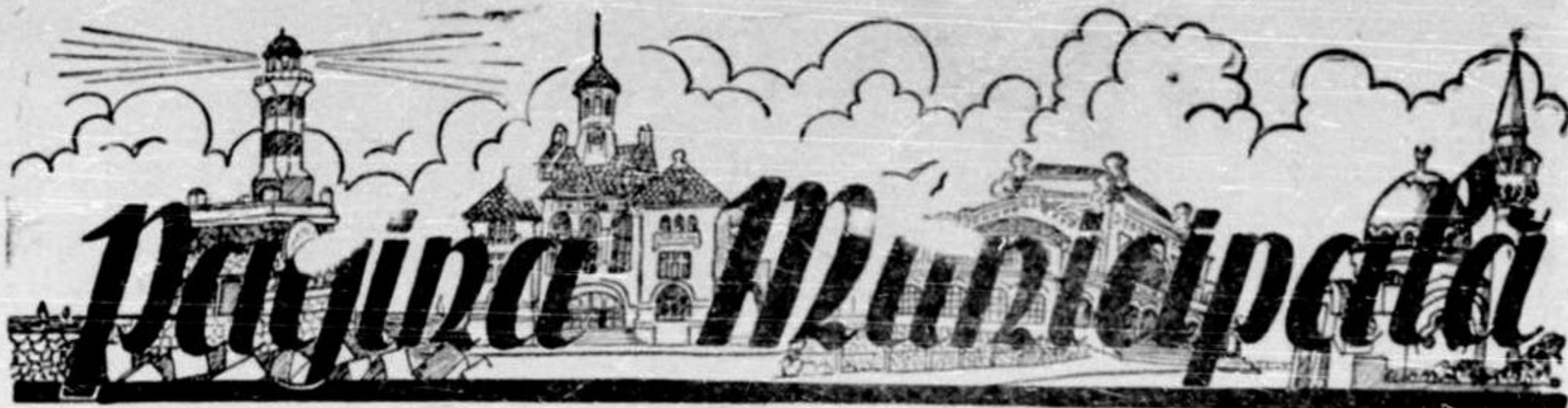
...Și Pruncul se naște
mântuitor...

În biserică din mijlocul unui sat dobrogean se face vecernia, continuare în pag. 2-a

CUGETARE

Nu de Dumnezeu vom fi pedepsiți, când călcăm porunciile Sale și ale adevărului, ci prin forța lucrurilor. Întru cât Dumnezeu ne-a prescris porunciile Sale, nu ca să ne pedepsească, în cazul când le-am călcat, dar ca să ne facă fericiți, prin pălărea lor de către noi. Așa dar, nu de frica de Dumnezeu, să nu călcăm porunciile Sale și ale adevărului. — Întru cât bunăta-rea răbdarea lui Dumnezeu este fără margină. — ci de frica umbrilor, imediate sau nu, cari decurg din această călcare.

GEORGE V. MURELLI

Serbarea pomului de Crăciun la Societatea „Concordia”

În ziua de 26 Decembrie a. c., a avut loc obișnuita serbare a pomului de Crăciun la societatea petroliferă „Concordia”. În numeroasa asistență am remarcat prezența următorilor domni: col. N. Oprescu, primarul municipiului, Inspector regional M. L. Coman, Fagăraș Vasile, președintele Camerei de Muncă, Voicu Mănescu, administratorul societății, Ernest Meinhoffer, procurist, cpt. Căsanu, Oberfelwelder Petersen din partea misiunii germane, precum și funcționarii societății cu familiile lor.

Serbarea a fost deschisă de corul societății dirijat de d. căpitan Grăjdeanu cu Imnul Regal după care S. Sa Preot Protopop Andrei C. Dumitru și-a dezvoltat conferința S. Sa'e „Iisus Christos Mântuitorul lumii”. Oratorul prin cuvinte simple a scos în relief personalitatea atât din punct de vedere moral cât și spiritual a Mântuitorului.

În continuare programul a mai cuprins coruri și recitări din partea d-șoarei Mavrodin Domnica și a d-lor Radu Ion, Manura Vasile, Pieptănatu Ion.

În partea doua a programului a vorbit d. Voicu Mănescu care a scuzat lipsa d-lui ing. Vasile Ionescu, directorul societății, plecat în interes de serviciu. Mai aduce mulțumiri, în numele societății, tuturor aceluia cari și-au dat neprecupețitul lor concurs la organizarea serbarii. În continuare d-sa face un scurt expozeu al activității societății, relevând faptul că mulți dintre muncitorii au o vechime de peste 20 de ani de munca neîntreruptă. Li dă ca exemplu și pentru încurajare premiază pe patru dintre ei în mod personal cu câte zece mii lei. Astfel s'a dat următorilor: Iliescu Ilie, Munteanu Ion, Radu David și Niculescu Gherghina.

A luat cuvântul apoi d-l prof. Coman, inspector regional M. L. care în nu-

mele Ministerului Muncii premiază pe bibliotecarul societății, d-l Martinescu C-tin, precum și 2 salariați lucrători cari au cetit cel mai mult din cărțile bibliotecii. După aceea d-sa a adus mulțumiri d-lui ing. Ionescu Vasile pentru sprijinul de întotdeauna al acestui bun român.

A urmat apoi distribuția darurilor lucrătorilor societății cât și asistenței. Darurile au constat din țigări, bomboane, biscuiți, cămași, ciorapi, flanele cât și fiecăruia un plic care conținea o jumătate de salariu drept gratificație.

Serbarea s'a sfârșit la orele 17.

Primăria Municipiului C-ța

Comunicat

Prin ordonanța No. 33647 din 9 Noembrie 1943, s'a decis ca toți contribuabilii din raza Municipiului, amendați cu împătritul taxelor și impozitelor, cu ocazia recensământului comunal, pentru nedeclararea materiei impozabile, cari vor plăti integral valoarea taxelor până la 1 Decembrie a. c. să fie sczuți, pe cale administrativă, de amenda impusă.

Pentru contribuabilii, cari din diferite motive, n'au putut plăti sumele convenite Primăriei, și cu amenda și fa-ă amenda, li se aduce la cunoștința, pe această cale că li s'a acordat un ultim termen, până la 31 Decembrie 1943.

Dela această dată toți contribuabilii din Municipiul Constanța vor fi urmăriți, potrivit Codului de procedură legală, cu valoarea darurilor, plus majorările legale.

COLȚEA I. CONSTANTIN, str. Fundătura Școlii No. 6, pierzând autorizația de intrare în port, o declară nul.

PARUSY MARIA, str. Marcu Aurel 29, a pierdut Buletinul Bir. Populației Constanța și-l declară nul.

Crăciunul lângă Mare

(urmăre din pag 1-a)

Este seară cu cerul senin și lună frumoasă. Biserica e plină cu lume și mai cu osebire vezi schițele șuvițelor de argint ale unchiesilor și bătrânelor. Preotul bătrân, cu plete albe citește evanghelia ce glăsuște despre marea naștere. Au venit la biserică cu toții. Și sărac și bogat. Aici, sub așternutul acestei case sfinte, haina dispăre și numai sufletele vorbesc între ele. Toți sunt egali în fața lui Dumnezeu. Biserica este veche, atât de veche că nici moș Necula, cel mai bătrân om din sat, nu mai știe de când este zidită.

Pe lângă strană, de unde glasurile dascălilor se aud atât de frumos, copii stau ascultând cu smerenie rugăciunile. Pe fiecare față scâpă un zâmbet de bucurie. Ei știu că atunci când se vor duce acasă îl va găsi pe Moș Crăciun sau îl va mai aștepta, spre a primi darul.

Se face acum mare rugăciune pentru venirea vremurilor mai bune, mai senine. Toți credincioșii sunt acum în genunchi. Preotul se roagă cu ochii ridicați spre nevăzute înălțimi.

Au început să bată clopotele... Un ușor tremur trece prin toate sufletele în halna de sărbătoare. Bat clopotele și preotul bătrân și alb ca și sfinții pictați pe pereți, se roagă pentru lume, pentru victorie, pentru pace.

În sat este liniste. Nici o fărâmă de lumină, nici o șoaptă sau fluier. Linisțe ca într'un mormânt. Dela o casă din margine de sat au plecat un pumn de copii să colinde pentru pâine și nuci:

Bună dimineața la Moș Ajun!

Cântecul se sbate ca o pasăre rănită și atinge ferestre cari se deschid spre a dărui celor ce dăruiesc suflet și cântec.

•Undeva departe se naște Mesia. Este Prunc dar născut Mântuitor, pentru a noastră mântuire. Să ne închinăm Lui în cântecul clopotelor ce umple pământurile creștinătății.

V. OPROVICIU

ALBU ION, din com. Poarta Albă, jud. C-ța, pierzând Bul. Biuroului Populației eliberat de Primăria Carol I., jud. C-ța și una dovadă eliberată de unitate că și-a pierdut livretul No. 3445, iar No. livretului 2465, cont. 1927 le declară nule,

Către comercianții Constanțeni

Răspunzând la apelul ce v'a făcut conducerea Sfatului Negustoresc, ați făcut operă frumoasă și folositoare, ajutând prin dania d-voastră, pe foștii colegi, actualmente lipsiți de mijloace de trai, ca la zilele de mare sărbătoare ale Nașterii Domnului, să aibă și ei parte de o hrană mai bună și să poată mulțumi omului Dumnezeu, pentru că nu-i dați uitării.

Este de datoria noastră să vă mulțumim pentru gestul creștinesc și colegial ce ați făcut și de așa dată, atât în numele comitetului, cât și în numele celor ajutați.

Din dania d-voastră s'a mai putut da ajutoare la cinci elevi silitori, aleși dintre orfani, sau fi de invalizi din Liceul Comercial de băieți din Constanța, câte 4000 lei de fiecare. Bucuria lor a fost mare. O citeam pe fața lor și a fost confirmată și în scris de d-l director al Liceului cu adresa No. 1754, cu care ne trimite în original scrisoarea de mulțumire a tuturor unui elev orfan de război.

Mulțumim pe această cale societății Concordia și d-lui Inginer Vasile Ionescu directorul acelei societăți, cari au răspuns la apelul nostru, dorând zece mii de lei din partea societății și cincimi de lei din partea c-lui ing. Ionescu.

Apreciam de multa vreme, sufletul nobil al d-lui ing. Ionescu, îl admirăm pentru munca ce depune în diferite opere sociale și pentru ajutorarea aproștelor și ultimul

„E MAI FOLOSITOR SĂ HĂRĂNIM BĂNII ATĂTURII DECÂT SĂ LE VORBIM LA VIELENE”

său gest, singur de altă dintre toate întreprinderile industriale, îmi da fericitul prilej de a-l aduce mulțumirespectuoase și a-l ruga cu umilință, să continue a lucra pe calea binelui, singur care aduce mulțumire creștinească a datoriei împlinite în conformitate și cu preceptele Dnului Nostru Iisus Hristos.

În pragul noului an 1944, dela care omenirea așteaptă, înfrățirea între oameni și popoare, doresc negustorimeii Constanțene, să aibă parte de vremuri mai bune, pentru a munci cu mai mult folos pentru țară și neam. La mulți ani.

GH. ȘTEȚCU

Preș. Sfatului Negustoresc

Călătoria pe CFR, a I. O. V. R-iștilor

1. a) Marii mutilați de război, cu câte un însoțitor, au dreptul la 24 călătorii simple gratuite și la 24 călătorii simple, anual, cu 75 la sută reducere.

b) Marii mutilați, ofițeri și subofițeri proveniți din activitate, cu câte un însoțitor, au dreptul la 24 călătorii simple gratuite și călătorii nelimitate cu 75 la sută reducere, chiar dacă primesc pensia de marilor mutilați.

2. a) Invalizii și accidentații de război, văduvele și orfanii de război de ambii părinți, care primesc pensie dela stat precum și orfancele de război din ambii părinți, până la căsătorie și cel mult până la 25 ani, au dreptul la 24 călătorii simple, anual cu 75 la sută reducere.

b) Invalizii și accidentații de război, ofițeri și subofițeri, proveniți din activitate, au dreptul la călătorii nelimitate cu 75 la sută reducere, chiar dacă primesc pensia de invalizi.

Membrii de familie ai celor dela punctele 1 a și 2 a, au dreptul la călătorii nelimitate cu 75 la sută reducere.

Uita ce auzi.
Uita ce vezi
Despre apărarea țării.

MUSTAFA IBRAIM, str. Te-mișana No. 67, pierzând carnetul de ajutor ca concentrat, îl declară nul.

PAGINA

Administrației Județene și Comunale

Tot problema asigurărilor sociale la sate

A doua ședință de referate la Societatea Inginerilor Agronomi

În a doua ședință de referate—care s'a ținut Vineri 3 Decembrie 1943, la sediul Societății Inginerilor Agronomi—după unele discuțiuni și hotărâri cu privire la chestiuni de ordin administrativ, s'a trecut la continuarea discuției asupra asigurărilor sociale în agricultură, având ca bază referatul dezvoltat, în ședința anterioară de către d. ing. Petre Morcovescu.

Dl. prof. N. D. Cornăjeanu, fost ministru al agriculturii spune:

— «Noi, Români, nu avem simțul proporțiilor. Ni se pare că se discută prea mult această problemă a asigurărilor sociale în agricultură, când sunt și alte probleme care merită să fi discutate și soluționate. Între altele este problema valorificării produselor agricole, care este de primă importanță. Azi agricultorii au marfă, dar nu o pot vinde; nu este cerere, nu este preț. Și dacă nu este preț, prin urmare rentabilitate, nu poate fi vorba de noi sarcini asupra producătorilor.

În problema asigurărilor agricole primul principiu care trebuie stabilit este: cui revine sarcina de a se ocupa de ele. Sunt unii care cred că Ministerul Agriculturii are un program prea vast și de aceea asigurările agricole ar trebui date în sarcina altui Minister.

Noi suntem de părere contrarie. Prea multe atribuțiuni i-au fost încălțate și luate Ministerului Agriculturii. El trebuie reintregit cu resorturile ce-i aparțin de drept. De aici șis părere este și Conducătorul Statului.

La uninea Sindicatelor Agricole—unde s'a discutat alaltăeri, aceeaș problemă—s'a stabilit acelaș principiu: asigurările agricole sunt de resortul Ministerului Agriculturii, cel care cunoaște problema și are personal specializat, necesar pentru aplicarea ei.

Am vizitat azi un cîmin, care a costat 70.000.000, iar înălțuntru lui copii erau desculți. Eu cu cei 70 de milioane, a-și fi încălțat copii și m-ași fi îngrijit de cămin, care, la început, putea să fie și mai modest.

Dece pleacă muncitorii dela sate? Din cauza standardului de viață prea scăzut. Problema standardului vieții, e o problemă de producție, de valorificare, de prețuri. Și toate acestea sunt probleme de resortul Ministerului Agriculturii.

Trebuie să precizăm: noi nu avem o clasă de muncitori agricoli. Nu o avem și ne trebuie. Nu avem mai mult de

100.000 de oameni, lucrători agricoli, fără pământ. În colomarea și mijlocia proprietate își fac muncile cu sătenii cari au o proprietate mică, care nu le poate îndestula traiul familiei. Ba, mulți din aceștia, în special din satele din apropierea orașelor, sunt mici salariați: la căile ferate, la tramvale, la șosele, etc. Aceștia sunt cei mai răi agricultori.

Ceeace este necesar, pentru acești muncitori agricoli, este ca marii și micii agricultori, cari le folosesc munca, să-i trateze omeneste. Dar aceasta nu se realizează numind mii de inspectori și controlori, cari să cerceteze din sat în sat și din conac în conac—cum sunt tratați muncitorii—în gospodărie sau la câmp—să ia măsuri, ori să aplice sancțiuni. Aceasta nu o poate face decât organele agricole de specialitate, cari stau pe teren, cari cunosc oamenii și nevoile lor și sunt permanent în contact cu realitățile rurale.

Majoritatea muncitorilor agricoli se recrutează din cele aproape două milioane gospodării agricole, cari au sub cinci hectare de pământ. Ei sunt și cultivatorii pe cont propriu și muncitori cari își oferă brațele pentru muncă, la alții. Cine vrei să se ocupe de soarta acestor mici plugari, decât Ministerul Agriculturii și organele lui?

În aceste susțineri avem alături de noi și pe d. arhitect I. D. Enes-u, ministrul muncii care, în discursul de deschidere dela Consiliul muncii, zilele trecute, a spus că asigurările agricole nu se pot rezolva la fel cu cele industriale. Agricultură are specificul ei, de care trebuie ținut seamă. Trebuie mers treptat și pe di-bulte.

Trebuie să facem întâi, o statistică, o catagrafie a diferitelor categorii de muncitori agricoli, după situația lor și după felul cum sunt folosiți.

S'a spus că Ministerul Agriculturii s'a ocupat de muncile agricole și de raporturile dintre muncitori și agricultorii mari și mijlocii. Dela 1938, Ministerul Agriculturii se ocupă de această problemă. Are și o direcție specială, pe care o putem spori, dându-i noul atribuțiuni, în legătură cu nouile probleme.

Asiă primăvară, la concursurile agricole, d. profesor Mihail Antonescu, vice președintele Consiliului de Miniștri, a conceput o asociere între marea și mijlociul agricultor cu micul plugar—care are brațe și timp de prisos.

În Ungaria există o clasă de

Pentru viticultori

Se atrage atenția viticultorilor că datorita timpului care s'a menținut favorabil, vițele altoite au fost cuate din pepiniere, astfel că se poate cunoaște disponibilități și face comenzi necesare.

Așemini este bine a se angaja de pe acum și materialul de altoire: altol și port altol.

Infindeți un strat de nisip în podul caselor, pentru a împiedeca efectul bombelor incendiare.

lucrători agricoli, fără pământ, pentru că acolo domină încă proprietatea latifundiara și nu s'a făcut nici o expropriere.

Cred că muncitorul agricol—cu pământ sau fără—trebuie ferit de a veni în contact cu ideologia muncitorului dela oraș.

Au mai luat cuvântul d-nii: ing. Sândoi, ing. Truia Fălcu și ing. Marinescu, după cari d. ing. Petre Morcovescu dă câteva lămuriri complimentare, la referatul său de săptămâna trecută.

D. președinte ing. I. Antonescu, încheind discuțiile, adaugă:

«Nu cei cari vântură azi problema asigurărilor agricole, sunt inițiatorii discuției. Nu am vorbit și anul trecut, aci, despre această problemă. Societatea noastră sesizată la Biroul internațional al muncii dela Roma, a alcătuit un program pentru ameliorarea stării țărănului. Iar azi problema asigurărilor agricole, nu ne preocupă pe noi direct și mai mult decât pe cei cari numai o așită.

Să dăm întâietate la asigurarea muncitorilor calificați și a celor cari se hrănesc numai cu brațele, muncind numai la alții, și apoi, treptat, să întindem asigurările și la alte categorii de muncitori agricoli, așa cum spune înșuși d. ministru al muncii, arhitect I. D. Eneacu.

Iar aceste asigurări nu le poate realiza decât Ministerul Agriculturii.

Adunarea hotărăște să aducă aceste discuțiuni la cunoștința d-lor miniștri ai agriculturii și muncii.

D. ing. D. Vasiliu va întocmi un studiu asupra asigurărilor agricole.

Vineren viitoare d. ing. Th. Măndru va dezvolta referatul său despre: asigurarea avutului agricol.

Cursurile agricole dela Adamclisi

Pe fondul toamnei târzii, silueta Camerei de Agricultură a județului nostru se tale, se-meașă ca o vedenie de aur a crezurilor noastre agricole și plugărești, nebiruite. Înfrățită cu suiele de mii de plugari, în același ritm al renunțărilor impuse de starea de război și ai vărării de sânge risipit peste stepile răsăritene, ea se dovedește, pe zi ce trece, parcă tot mai acut, a nu-și găsi tihnă în truda-i laborioasă, spre valorificarea țarinelor celor peste 200 de pârdeinice de sate!

Camera de Agricultură a Constanței își începe și-și impune cotidian, către toți plugarii județului, gânduri negrăite și grăite, întorcând până și nopțile în zilele cu soare și răsturnând zorile prielnice, peste zodiile nefaste ale trecutului.

Iată-o, organizând cursuri plugărești și de administrație a-

gricolă, pe Ocoale agricole ori pe concentrări de Ocoale—cum s'a făcut la Adamclisi, în săptămâna dinaintea Crăciunului, intrucându-și agenții agricoli din cele 23 comuni ale plășilor Adamclisi și Ostrov! Iată-o, coborându-se printre umilele gospodării ale satului—ascultând păsurile, vizitând grăzile, alumate, aprinzând luminiți atât de rare, atât de scumpe în vremile ce le trăim. Tofrigurați de tainete viitorului!

Nu-i colțigor de pământ, nu-vatră de gospodarie, în care șefii de Ocoale Agricole și subalteronii lor—acești baraiți devotați agenți agricoli con-nali—să nu-și lase ritmul tăii inimii la unison cu loie plugărești, în țelul, suprem sfânt, al emancipării agricole sătești și plugărești! Toti, uc ca aceștia, sub ochii neș admirativi, respiră cu suflare (urmare în pag. 4-a)

Construirea șanțurilor adăpos

Cu ocazia bombardamentelor aeriene recent executate asupra diferitelor orașe, s'a constatat că șanțurile adăpost sunt foarte eficace pentru protecția populației contra schijelor și suflului bombelor.

Se pune în vedere tutu-

ror proprietarilor de imobile, care au curți sau grădini spațioase, să se ocupe de construirea șanțurilor adăpost în conformitate cu preveder-

rilor legii A. A. T. (art. 14) sunt obligați să lase liberă și executarea de șanțuri adăpost pe aceste locuri, neocupate de șanțuri, în conformitate cu dispozițiile autorității locale de proprietarii sau locatarii

imobilelor învecinate, fara cere vre-o despăgubire.

Proprietarii acestor grădini, curți spațioase sau locuri virane au latitudinea ca ei înșuși să construiască șanțuri adăpost după modelul fig. 1, 2, 3, iar cheltuielile necesare de acestor lucrări și întreținerea lor să se recupereze de la proprietarii a locașilor din jur. În acest scop, s'a înțeles ca șanțurile adăpost să se construiască în conformitate cu preveder-

șanțurilor adăpost să se construiască în conformitate cu preveder-

șanțurilor adăpost să se construiască în conformitate cu preveder-

Câteva asperte ale unui bombardament aerian

Prin grija Comandamentului Apărării Pasive, s'au difuzat la radio, nenumărate sfaturi și exemple pentru o cât mai bună ocrotire a oamenilor și a locuitorilor, în vederea eventualelor atacuri aeriene dușmane.

Aceleași bune și cuprinzătoare sfaturi și îndrumări s'au publicat și în ziare, sub o formă cât mai atrăgătoare și cât mai des repetată, pentru a ajunge sub ochii tuturor locuitorilor țării. De asemenea prin școli, la întreprinderi și instituții de tot felul, s'au organizat cursuri de pregătire factuale și demonstrative interesante pentru ca măsurile de apărare pasivă pentru caștile de pământ să fie cunoscute și să devină obișnuite ca mai bine în mintea oamenilor. Toată această informație și pregătire a populației se face, după cum ne dăm seama cu toții, pentru interesul superior de ocrotire a țării și avutului nostru, de ocrotire a fiicăruia dintre noi.

Se pune însă întrebarea: În timpul unui atac aerian dușman, populația țării se va purta așa după cum a fost sfătuită? Sau, în acel moment de alarmă și bombardament infernal, ne vom trezi că unii vor face tocmai pe dos și din cauza acestor greșeli vor deservii și vor pune în primejdie și pe ceilalți oameni?

Desigur, că din adâncul sufletului dorim să nu se producă asemenea situație. Dar pentru a se obține această siguranță, credem necesar ca zi de zi și pe orice cale posibilă, să se aducă la cunoștința întregii populații a țării—repetându-se până la oboselă—atât mijloacele noastre de apărare cât și armele de atac ale adversarului.

În această ordine de idei și pentru a ne face o imagine cât mai apropiată de adevăr, vedem aci câteva din aspectele din obișnuitele bombardamente aeriene, executate de inamic asupra populației orașelor din vestul Europei.

Un val de câteva sute de avioane de bombardament trece ca un val Mânecii, în una din zilele lunii Octombrie și se îndreaptă spre unul din marile orașe de obicei vizate de inamic. Este ora 8 și jumătate seara. Se dă alarma. Populația ordonată, intră în adăposturi și mare cu mic la ora 8,35 începe să tragă artileria antiaeriană și după câteva minute bombe sunt lansate de aviația germană încep să zguduie pământul. Efectul de suflă al bombelor care se sparg—acea presiune formidabilă care răsună și dărmă totul cu efecte atât de neașteptate—sgâlție geamurile și completează acțiunea dezastruoasă a bombelor.

Zgomotele exploziilor bombelor aruncate de avioane se amplifică cu zgomotul zidurilor care se dărmă, iar foznele de ardere al bombelor incendiare completează concertul dinstru: întregul văzduh este un vuet metalic enorm.

Lumina electrică se stinge deodată, în întregul oraș și în locuințe; apa nu mai curge din conducte.

Toată această îngrozitoare

situație durează până la ora 10,20 seara, când avioanele inamice se îndepărtează și oamenii pot să iasă din adăposturi.

Dar, pe străzi, situația este și mai îngrozitoare. Aproape întregul oraș este cuprins de flăcări, pentru că bombardamentul a fost făcut cu bombe speciale, care conțin lichide ce se aprind singure în contact cu aerul. Aceste lichide, fosforul dizolvat în benzol, cauciuc sintetic, rășină etc.) au fost aruncate pe imobile și pe străzi, aprinzând și distrugând totul. Fosforul inecacios, produs de lichidele incendiare, distruge plămânii oamenilor. Dăgoarea flăcărilor orbeste ochii și pârjolește pielea nefericitului care încearcă să infrunte acest pericol...

Nu putem încheia cuvântul nostru fără a exprima încăodată îndemnul către toată populația țării—tânăr și bătrân, femei și copii—ca să ia aminte la toate sfaturile ce se răspândesc atât de variate de către autoritățile competente, pentru că numai astfel:

— «Scoțând învățăminte din experiența dureroasă a altora, vom ține la adăpost sănătatea și stăpânnoară».

Cursurile agricole dela Adamclisi

(urmăre din pagina 3-a)

ărânească, cresc această suflare și umplu sufletele și spațiul din juru-le, ca aerul și ca lumina! Apar, astfel toți, ca niște prieteni devotați ai unei ocrotiri, cu adevărat divină...

Ca niște vârtăjuri scormonitoare, cursurile agricole și de administrație agricolă tind și reușesc să vânture sufletele plugarilor celor mici și, în răvășeala lor, scutură toată ușurătatea, care face din micul gospodar, un ratat și un sceptic! Se împlințe, zilnic și perseverent, cugetul slugăresc al omului celui vechiu și se smulge din adânc plugarul cel serios și adevărat, pe care vremuri de huzur îl adormiseră, în fiecare dintre cetățenii rurali ai satelor județului...

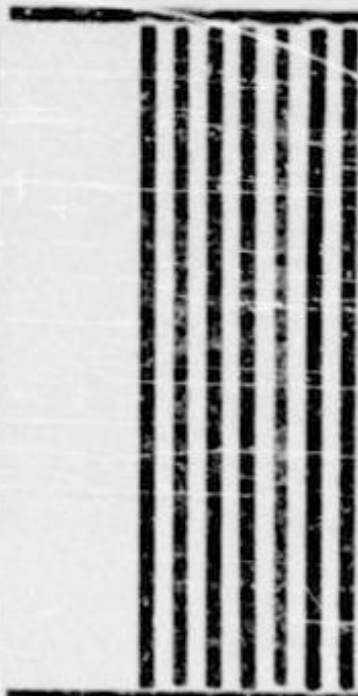
Începem să identificăm, astfel, mici plugari sătești cari nici nu se bănuiesc pe ei înșiși ascunși în fundul ființei lor!

Seceta—prin activitatea misionară a Camerei Agricole a județului nostru—nu și va mai așterne, suntem siguri și anii precedenți o așteptă cu tărie, valuri veste de, peste câmpurile dobrogene; și desnădejțile satanice nu vor mai putea descinde în sufletele sătești!

De sub linia orizontului, activitatea Ocoalelor Agricole, prin cursuri ca cele dela Adamclisi, prin contactul direct cu gospodăria sătească și prin purtarea țorțelor dătoare de lumina, deia un capăt la altul al județului, reușește să clarifice vremuri nouă impunându-le culparea lucitoare a omătului...

Județul nu va mai avea lanuri cu foși răsucite de uscăciune—săteșii pu vor mai avea muncitori cu brațele încruci-

Măine Tragerea clasei I-a

Urați să pătrățiți revoluției în beșug și țării?

Brăbiți-vă și împărați-vă țării!

Azi este ultima zi

Se împart multe Milioane

Loteria de Stat

Azi colecțiile sunt deschise în permanență

șate—câmpurile vor înceta a mai fi mute cri dogorite de restricte—lipsa ploilor rodnice va fi compensată prin munci raționale.

Județul întreg urmărește, cu sufletul frământat și legitim: nădejdi, inițiativele și realizările celei mai vitale dintre instituțiile lui: Camera de Agricultură a județului!

ION DINU

România
Primăria Comunei Basarabi
Jud. Constanța

Publicațiune

No. 3441 din 19 Decemb. 1943

Se aduce la cunoștința generală că în ziua de 20 Ian. 1944, începând dela orele 13, se va vinde prin licitație publică în oborul Basarabi, doi tauri, producători proprietatea comunei, care au fost reformați de comisiunea respectivă prin procesul-verbal din 10 Noembrie 1943.

Licitajia începe dela suma de 30.000 lei de fiecare reproducător.

În cazul când la această licitație nu se va obține rezultate favorabile, cei doi tauri se vor vinde în oborul Medgidia în ziua de târg din săptămâna curentă.

Primar,
Indecifrabil
Notar,
Indecifrab il

— Abonații noștri din oraș sunt înștiințați că d-l Marin Filipescu a fost autorizat a încasa abonamentele, eliberând chitanțe valabile, cum și a face noii abonamente, cum și achizițiuni de reclame și orice fel de iazeții.

Pentru abonații din județ și în restul Dobrogei și al Țării nedispunând de incasatori, d-lor sunt rugați a se trimite costul abonamentelor direct la administrația ziarului.

PIERZANDU-SE un câne, rasa Kocker, scund lăptos, negru, cu urechile mari alătând și lăptoase cu cataract la ochi, răs punzând la numele de Malck, proprietatea d lu general Petrescu din Bu curești, persoana care l va aduce sau va înștiința l redacția ziarului „Dobrogea Jună”, va primi o bună recompensă.

A venit ANUL NOU

TIPOGRAFIA „ALBANIA”

CONSTANȚA - Str. Traian No. 18 și Succursala din București, Calea Dorobanților, 9
sau pus în vânzare

CALENDARE

BLOCURI, FOI DE PERETE, SAPTAMANALE, De buzunar

Felurite Spete de Calendare executate

Răvase de Plăcintă actuale

JUCĂRII și orice articole de SEZON
Prețuri estine

Expediții prin poștă și C. F. R. în toată țara